Dosarul nr. 2rc-154/23
2-23038798-02-2rc-02052023
Judecătoria Chişinău, sediul Centru, judecător Lupaşcu Natalia

D E C I Z I E

13 iunie 2023 **mun. Chişinău**

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Viorica Mihaila şi Angela Braga

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de SC „*****” S.R.L.,

în cauza civilă la cererea de asigurare a acţiunii înaintată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC „*****” S.R.L. către „T*****” S.R.L. privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 27 martie 2023, prin care cererea cu privire la asigurarea acţiunii a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 15 martie 2023, avocatul *****, acționînd în interesele SC „*****” S.R.L., a depus cererea de chemare în judecată către „T*****” S.R.L. privind încasarea datoriei în sumă de 79 485,84 lei, penalității în sumă de 74 557,72 lei și cheltuielilor de judecată.

Concomitent, a solicitat aplicarea masurilor de asigurare a acţiunii asupra mijloacelor bănești, bunurilor mobile și imobile ale pârâtului „T*****” S.R.L. în limita datoriei în mărime de 79 485,84 lei.

În susținerea cerinței formulate, indică că pârâtul ”T*****” S.R.L. s-a obligat conform contractului de vînzare-cumpărare cu plată la termen nr.07 LC-VȚ din 09 decembrie 2021 să achite SRL “*****” prețul mărfii pînă la data de 30 octombrie 2022, dar nu și-a executat obligațiile, ulterior au fost expediate somațiile, însă ultimul nu a întreprins nimic întru stingerea datoriei.

Susține că eschivarea pârâtului ”T*****” SRL de la executarea obligației, imposibilitatea dobândirii unor garanții reale/personale pentru stingerea obligației de plată, reprezintă în cazul dat circumstanțe obiective și concrete,

care impun aplicarea sechestrului pe bunurile pârâtului în vederea asigurării unui echilibru între interesele patrimoniale ale părților în raporturile comerciale.

Menționează faptul că pârâtul ”T*****” SRL este o companie preponderent agricolă, astfel dacă nu se va aplica sechestru, atunci debitorul o să vîndă toată producția agricolă (recolta) anului 2023 de care dispune, iar sumele de bani încasate vor putea fi transferate către persoane terțe, astfel o eventuală hotărîre v-a putea fi executată doar în 2024.

Afirmă că, din motiv că a trecut o perioadă îndelungată din momentul de cînd pîrîtul „T*****” SRL trebuia să achite prețul mărfii, acesta prejudiciază interesele economice a reclamantului, ultimul fiind privat pe o perioadă îndelungată de dreptul de a folosi mijloacele financiare și de a obține venit. Astfel, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare, reclamantul va fi în imposibilitate pe altă cale legală de a-și asigura/conserva creanțele sale certe și exigibile.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 martie 2023, s-a respins cererea de asigurare a acțiunii înaintată de reprezentantul reclamantei în cauza civilă la acțiunea SC „*****” S.R.L. către „T*****” S.R.L. privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

La data de 10 aprilie 2023, avocatul *****, acționînd în interesele SC „*****” S.R.L. a declarat recurs, prin care a solicitat casarea încheierii contestate și emiterea unei noi decizii de admitere a cererii cu privire la asigurarea acţiunii.

În susținerea cererii de recurs, a invocat că instanţa de fond s-a expus superficial asupra raţionalităţii şi temeiniciei cerinţelor reclamantului, probabilităţii cauzării unui prejudiciu reclamantului în cazul neaplicării măsurii asigurătorii, existenţei pericolului de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului, asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate, corelaţia obiectului acţiunii înaintate dacă aceasta va asigura realizarea scopului măsurilor de asigurare, nu a fost luat în calcul faptul că, reclamantul are angajaţi, iar prin neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii sub forma de sechestru pe mijloacele financiare din conturile bancare, se creează o posibilitate reală de înstrăinare a bunurilor intimatului, or, instanţa de judecată urma să ţină cont de principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor in drepturile procedurale prevăzut de art. 26 CPC al RM, astfel încât nici una din părţi să nu fie avantajată sau defavorizată în raport cu cealaltă.

Reiterează că, modalitatea de asigurare a acţiunii e în corelaţie directă cu obiectul acţiunii înaintate, suma datoriei fiind una impunătoare de 79 485,84

lei, iar aplicarea măsurilor de asigurare vor contribui la apărarea drepturilor constitutionale si intereselor legitime încălcate ale SRL “*****”.

Consideră că partea reclamanta a prezentat probe verosimile în susţinerea cererii şi anume probe referitor la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri a instanţei de judecată.

Susține că, instanţa de fond nu a atras atenţia asupra faptului că suma datoriei este una impunătoare pentru SRL “*****” și nici asupra relei credinţe a intimatului.

În conformitate cu prevederile art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Având în vedere că, încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru a fost emisă la data de 27 martie 2023, iar cererea de recurs a fost depusă la 10 aprilie 2023, Colegiul constată că, cererea de recurs este depusă în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

Studiind materialele dosarului, Completul judiciar consideră că recursul declarat de SC „*****” S.R.L., urmează a fi respins cu menținerea încheierii primei instanței, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC al RM, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

În speţă, se constată că, la 15 martie 2023, avocatul *****, acționînd în interesele SC „*****” S.R.L., a depus cererea de chemare în judecată către „T*****” S.R.L. privind încasarea datoriei în sumă de 79 485,84 lei, penalității în sumă de 74 557,72 lei și cheltuielilor de judecată.

Concomitent, a solicitat aplicarea masurilor de asigurare a acţiunii asupra mijloacelor bănești, bunurilor mobile și imobile ale pârâtului „T*****” S.R.L. în limita datoriei în mărime de 79 485,84 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 martie 2023, s-a respins cererea de asigurare a acțiunii înaintată de reprezentantul reclamantei în cauza civilă la acțiunea SC „*****” S.R.L. către „T*****” S.R.L. privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Instanța de recurs menționează că, potrivit art.174 CPC, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa poate lua măsuri de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Potrivit art.175 alin.(1) CPC în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. Reieșind din conținutul normelor citate, instanța de recurs reține că, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri.

Totodată, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanţele vor verifica: - raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; - probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; - dacă există periculum in mora (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); - asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate; - preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare; - în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate e în corelație cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare; - dacă măsura de asigurare solicitată nu corespunde cu însăși obiectul acţiunii, fapt care este inadmisibil.

La caz, Colegiul a constatat că, la înaintarea cererii privind asigurarea acțiunii, dar și în cererea de recurs SC „*****” S.R.L., a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile cît și pe mijloacelor bănești ale pîrîtului însă nu a demonstrat prin circumstanțe reale, prin probe pertinente şi concludente, faptul că în cazul neaplicării sechestrului pe bunurile și/sau sumele de bani ale pârâtului, vor fi create dificultăți sau va fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești ce va fi pronunțată în prezenta cauză, dar și existența periculum in mora (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare).

Completul judiciar notează că, reclamantul/recurent, înaintînd cererea cu privire la asigurarea acțiunii, cît și cererea de recurs, nu a indicat careva riscuri care ar face imposibilă executării eventualei hotărâri judecătorești și nu a prezentat careva probe în vederea justificării afirmației, or, presupunerile invocate de către reclamantul/recurent cu referire la rea credința pîrîtului, nu demonstrează intenția pârâtului/intimat de a înstrăina sau a ascunde patrimoniul și nu pot fi reținute ca probă în vederea aplicării măsurii de asigurare solicitată.

Colegiul reiterează că, conform art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, Colegiul reține că, instanța de fond întemeiat a stabilit netemeinicia cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare solicitate și aceasta pentru că, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare nu a fost probată de către solicitant.

Reieşind din cele menţionate, Colegiul conchide că argumentele recurentului cu privire la faptul că cerința de asigurare a acțiunii a fost probată, nu a fost confirmată în nici un mod, atestându-se doar un caracter declarativ, din care considerent urmează a fi respinse ca nefondate.

Or, argumentul recurentului cu privire la comportamentul cu rea - credinţă a pârâtului nu poate fi reținut atunci când, poartă un caracter formal, deoarece inițierea litigiilor, nu este suficientă pentru a dovedi și existența relei-credințe a ultimului sau imposibilitatea executării actului judecătoresc.

Colegiul menționează că, aprecierea subiectivă a riscului imposibilității executării eventualei hotărâri judecătorești, în lipsa unor argumente clare și obiectiv justificate, reprezintă o modalitate defectuoasă de înfăptuire a justiției, contrară principiului constituțional al legalității în sensul definit de Curtea Constituțională, *„latitudinea judecătorului”* trebuie să fie determinată de o motivație obiectiv justificată, judecătorul având obligația legală, desprinsă din exigențele unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, nu doar de a „cita” prevederile legale și principiile de judecare aplicabile speței, dar de a indica circumstanțele concrete care justifică aplicabilitatea acestora, unei spețe concrete.

Principiul legalității are drept consecință obligativitatea respectării legilor, inclusiv de către forul legislativ suprem al statului, această exigență fiind impusă nu doar indivizilor sau persoanelor juridice, ci și autorităților și instituțiilor publice. În măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, este important ca aceștia să acționeze în limita atribuțiilor care le-au fost acordate (*hot. CC 22/2015),* instanțele de judecată nefiind o excepție în acest sens.

În această ordine de idei, nefiind identificate motive care ar dovedi ilegalitatea încheierii recurate, Completul judiciar, ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de SC „*****” S.R.L. şi de a menține încheierea primei instanțe.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 CPC al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de SC „*****” S.R.L..

Se menținea încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 27 martie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de asigurare a acţiunii înaintată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC „*****” S.R.L. către „T*****” S.R.L. privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Preşedintele completului,
judecătorul **Ana Panov**

Judecător **Viorica Mihaila**

Judecător **Angela Braga**